

Batmayan Güneşe Uyarlı Yürek

— s.-edip-yoru · 02 Mart 2009

"Yavrum" diyen seslerine sıcaklık yuvalanmış,
Sönmeyen aydınlıklara analar nur sunarlar.
Yanıksı duygular yüreklerinde destanlanmış,
Merhamet ve huzur şehrinde revaklar kurarlar.

Analarla anılar ahenkleşirken arzulu,
Bengisuca berraklık biçimlenir, buyrultulu.

Can ana; canın cansuyuna can bandırmasıdır.

Azizleşen ruhların oya işlenmişliği,
Varlığın en mübarek zübdesinde gündüzleşir.
Bin türlü duygunun baharsı şiltede mertliği,
"Anne" diyen dillerde filizlenip gürbüzleşir.

Denizlerin dalgakıran dayanılmazlığının,
Ebedi esenliğe eceliğidir elmasın.

Fecirlerde fanileşen fesleğence feridir.

Uğurtaş maviliğinde gönül sıcağının,
Ayışıklı geceye hayat verişi neşedir.
İnsanlığın mutluluğuna hoşça muştulanan,
Batmayan güneşe uyarlı yürek annecedir.

Gönenliği görkemlemiş gökçül genç güzellikten,
Hacennilik huşular, hükümranlık hedefleyen.

Ilıcalığın ırakları ışıklamasıdır.

S. Edip Yörükoğlu